

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/12/2022
Identifikačné číslo spisu:	3118210126
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3118210126.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobkyne: W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, I. X., zastúpeného JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, proti žalovanému: GS PROGRES, s.r.o., so sídlom Trenčianska 869/70, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 45 279 268, zastúpenému JUDr. Jánom Legerským, advokátom so sídlom Nám. sv. Anny 25, 911 01 Trenčín, v konaní o určenie neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 35Cb/40/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21. júla 2021, č. k. 16Cob/35/2020-138, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a.

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd" alebo „súd prvej inštancie"), ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 22. januára 2020, č. k. 35Cb/40/2018-84, výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 v časti, v ktorej odvolal z funkcie konateľa žalobkyňu a v časti, v ktorej menoval O. M. za nového konateľa spoločnosti. Z uznesenia o dedičstve Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. októbra 2018, č. k. 12D/546/2018-104, Dnot 113/2018 právoplatného dňa 22. októbra 2018 vyplýva, že po poručiteľovi, L. M., E.. XX.XX.XXXX, nadobudli jeho obchodný podiel v spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. jeho dve deti ako zákonní dedičia, a to L. M. a O. M.. Dňa 23. októbra 2018 bola medzi nadobúdateľmi spoločného obchodného podielu uzatvorená Dohoda o ustanovení spoločného zástupcu spoločného obchodného podielu v zmysle § 114 Obchodného zákonníka. Ako spoločného zástupcu obchodného podielu spoločnosti ustanovili v súlade s § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka O.

M., t.j. jedného z vlastníkov spoločného obchodného podielu. V ten istý deň, t.j. 23. októbra 2018 jediný spoločník žalovaného prijal pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia rozhodnutie jediného spoločníka, ktorým A/ odvolal z funkcie konateľa žalobkyňa a B/ menoval O. M. za nového konateľa spoločnosti, C/ doplnil zakladateľskú listinu spoločnosti. Písomné rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 bolo podpísané oboma vlastníkami spoločného obchodného podielu a pravosť ich podpisov bola úradne osvedčená. Z potvrdenia o vykonaní zápisu zo dňa 29. októbra 2018 vyplýva, že na základe návrhu na zápis so sp. zn. 52/Nre/296/2018 zo dňa 25. októbra 2018 bol registrovým súdom vykonaný zápis navrhovaných údajov s tým, že žalobkyňa bola vymazaná ako konateľ žalovaného s dátumom skončenia funkcie: 23. októbra 2018 a ako nový konateľ bola zapísaná O. M. s dátumom vzniku funkcie: 23. októbra 2018. Okrem uvedeného bol registrovým súdom zapísaný aj údaj o spoločnom zástupcovi a o osobách, ktorým obchodný podiel v spoločnosti žalovaného patrí.

2.1. Pri skúmaní aktívnej legitimácie žalobkyne súd prvej inštancie skonštatoval, že rozhodnutie jediného spoločníka v časti A/ o odvolaní žalobkyne z funkcie konateľa, sa žalobkyne priamo týka. Pokiaľ však ide o rozhodnutie v časti B/ o menovaní nového konateľa - O. M., uvedené sa žalobkyne netýka a v tejto časti žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná domáhať sa určenia neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 v časti B/.

2.2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 jednoznačne vyjadruje vôľu oboch vlastníkov spoločného obchodného podielu, keď k podpisu spoločného zástupcu - O. M. pripojil svoj podpis aj L. M.. Pripojenie podpisu ďalšieho vlastníka spoločného obchodného podielu k spoločnému zástupcovi, prostredníctvom ktorého vlastníci spoločného obchodného podielu vykonávajú svoje práva z tohto obchodného podielu, nemôže podľa okresného súdu spôsobovať nesúlad takéhoto rozhodnutia jediného spoločníka so zákonom, ktorý žiadnym spôsobom nepredpisuje obsahové náležitosti rozhodnutia jediného spoločníka. Formálne náležitosti špecifikované v § 132 ods. 1 Obchodného zákonníka boli v tomto prípade podľa súdu prvej inštancie splnené. Záverom súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobkyňa nepreukázala tvrdenia alebo skutočnosti preukazujúce také porušenia zákona, konkrétne § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka, aby vyvolali ním namietaný účinok. Neunesením dôkazného bremena tvrdení uplatneného nároku, súd prvej inštancie vyhodnotil predmetný právny a skutkový stav tak, že žalobu zamietol a žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech, priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

3. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“), ako odvolací súd, napadnutým rozsudkom zo dňa 21. júla 2021, č. k. 16Cob/35/2020-138, rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, v napadnutej časti tohto výroku, týkajúcej sa neplatnosti uznesenia - rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. so sídlom Trenčianska 869/70, Nová Dubnica zo dňa 23. októbra 2018 o odvolaní W. M., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, G. XXX/XX, I. X., občan SR s účinnosťou dňom 23. októbra 2018 z funkcie konateľa spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. potvrdil a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v rozsahu 100%.

4. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. uviedol, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu dospel k správne právnemu záveru, a preto konštatoval vecnú správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil.

4.1. Odvolací súd skonštatoval vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a vo vzťahu k odvolacím námietkam, týkajúcich sa namietanej neplatnosti rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov, poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá uznesenie valného zhromaždenia nepovažuje za právny úkon (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/22/1998, 2Obdo/30/2020), a teda na posudzovanie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia nemožno aplikovať všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o neplatnosti právnych úkonov. Uviedol, že záver, že uznesenie valného zhromaždenia nie je právnym úkonom zaujal aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 17. decembra 2014, sp. zn. I. ÚS 792/2014. Z uvedeného dôvodu preskúmanie jeho neplatnosti pre rozpor s § 32 v spojení s § 37 Občianskeho zákonníka, by nebolo prípustné a to aj vtedy, keby bola dodržaná zákonná prekluzívna lehota v zmysle §

131 ods. 1 Obchodného zákonníka na podanie žaloby o určenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia.

4.2. Odvolací súd ďalej uviedol, že podľa § 131 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka súd môže určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia (rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia) v prípade, ak je v rozpore so zákonom a porušenie zákona mohlo obmedziť práva spoločníka ako aj ďalších osôb, ktorým zákon poskytuje ochranu. Porušenie zákona prijatím uznesenia - rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. so sídlom Trenčianska 869/70, Nová Dubnica zo dňa 23. októbra 2018 o odvolaní W. M., nar. XX.XX.XXXX, G. XXX/XX, I. X. s účinnosťou dňom 23. októbra 2018 z funkcie konateľa spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, s ktorým konštatovaním sa odvolací súd stotožnil.

4.3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že v zmysle ust. § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka môže jeden obchodný podiel spoločnosti s ručením obmedzeným patriť viacerým osobám a tieto môžu svoje práva vyplývajúce im z vlastníctva takéhoto spoločného obchodného podielu vykonávať len prostredníctvom spoločného zástupcu. Obchodný podiel predstavuje práva a povinnosti spoločníka vo vzťahu k spoločnosti. Pre dispozíciu so spoločným obchodným podielom je charakteristické, že žiadna z osôb, ktorým obchodný podiel ako celok spoločne patrí, nie je oprávnená vykonávať práva a povinnosti viažuce sa k tomuto podielu samostatne, ani s ním samostatne a voľne nakladať. Spolumajitelia spoločného obchodného podielu vystupujú vo vzťahu k spoločnosti ako jeden majiteľ a práva viažuce sa k tomuto podielu vykonávajú prostredníctvom spoločného zástupcu. To však neznamená, že sa osoby vlastniace spoločný obchodný podiel nemôžu zúčastňovať napr. valného zhromaždenia, nakoľko je to ich právo vyplývajúce priamo z ustanovení Obchodného zákonníka. Pokiaľ k podpisu osoby spoločného zástupcu pri výkone jeho práv a povinností vyplývajúcich zo spoločného obchodného podielu pripojí podpis aj ďalší spoluvlastník tohto podielu, táto skutočnosť nemôže vyvolať neplatnosť prijatého rozhodnutia, ide len o prejav súhlasu s konaním spoločného zástupcu. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie konštatujúc, že žaloba žalobkyne, ktorou sa domáhala vyslovenia neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia, v časti napadnutej odvolaním, nebola podaná dôvodne, rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

4.4. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým žalobu zamietol, v napadnutej časti tohto výroku, týkajúcej sa neplatnosti uznesenia - rozhodnutia jediného spoločníka pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. so sídlom Trenčianska 869/70, Nová Dubnica zo dňa 23. októbra 2018 o odvolaní W. M., nar. XX.XX.XXXX, r. č. XXXXXX/XXX, G. XXX/XX, I. X., občan SR s účinnosťou dňom 23. októbra 2018 z funkcie konateľa spoločnosti GS PROGRES, s.r.o. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobkyňa (č.l. 154 a nasl. spisu), prípustnosť ktorého odôvodnila ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

6. Vychádzajúc z obsahu dovolania (ust. § 124 ods. 1 C.s.p.), dovolateľka vytýka odvolaciemu súdu (ako i súdu prvej inštancie) nesprávnosť právneho názoru. Zastáva názor, že rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 je neplatným právnym úkonom podľa ust. § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka a súdy oboch inštancií nesprávne právne posúdili a vyhodnotili predmetné rozhodnutie za platné, keď ustálili, že spoločník O. M. v predmetnom rozhodnutí vystupovala ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu, keď z obsahu zápisnice takáto skutočnosť podľa žalobcu nevyplývala.

Podľa žalobkyne z obsahu samotného rozhodnutia jediného spoločníka vyplýva, že L. M. a O. M., ako nadobúdatelia spoločného obchodného podielu prijali napadnuté rozhodnutie spoločne. Z tohto rozhodnutia nie je podľa dovolateľky zrejmé, že O. M. v uvedenom právnom úkone vystupovala ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu. Žalobkyňa opätovne poukázala na ustanovenie § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého práva vyplývajúce z obchodného podielu môžu spolumajitelia vykonávať len prostredníctvom spoločného zástupcu, nemôže každý z nich vykonávať

tieto práva samostatne, napríklad zúčastňovať sa a hlasovať na valnom zhromaždení, ale svoje práva vykonávajú len prostredníctvom spoločného zástupcu. E. ďalej poukázala na to, že z obsahu zápisnice z valného zhromaždenia musí byť zrejmé, že rozhodnutie bolo prijaté osobou v právnom postavení spoločného zástupcu. T. zákonník v ustanovení § 132 ods. 1 stanovuje formálne náležitosti rozhodnutia jediného spoločníka, nepredpisuje jeho obsahové náležitosti, pričom v danom prípade je podľa žalobkyne smerodajný obsah samotného rozhodnutia jediného spoločníka, z ktorého vyplýva, že predmetné rozhodnutie jediného spoločníka bolo nesporne prijaté obidvoma majiteľmi spoločného obchodného podielu, pričom to, že O. M. vystupovala ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu, malo byť v napadnutom rozhodnutí vyslovene, určito a zrozumiteľne uvedené, resp. vyjadrené. Zákon v ust. § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka podľa dovolateľky jasne uvádza, že majitelia spoločného obchodného podielu vykonávajú práva a povinnosti spoločníka len prostredníctvom spoločného podielu, teda nie oni osobne, pričom v predmetnom rozhodnutí absentuje, kto je spoločným zástupcom a doloženie dohody o spoločnom zástupcovi nenahrádza ani obsah samotného napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu je podľa dovolateľky rozhodnutie jediného spoločníka neplatným právnym úkonom a zároveň sú neplatné aj uznesenia na ňom prijaté, najmä uznesenie, ktoré sa týka odvolania žalobkyne z funkcie konateľa, kde na neplatnosti tohto uznesenia má žalobkyňa naliehavý právny záujem. Na podporu svojej argumentácie dovolateľka citovala z rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe zo dňa 7. novembra 1997, sp. zn. 11Cmo 245/1997.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolateľka navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 21. júla 2021 v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobkyňa v podanom dovolaní iba zopakovala právnu argumentáciu prednášanú v konaní pred súdom prvej inštancie ako i v odvolaní, túto žiadnym spôsobom nedoplnila ani nerozšírila, v dovolaní nevymedzila žiadnu právnu otázku, od vyriešenia ktorej malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, a pri ktorej riešení sa mal dovolací súd odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, z ktorého dôvodu žalovaný navrhol dovolanie žalobkyne odmietnuť ako neprípustné a priznať žalovanému právo na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená podľa § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne treba odmietnuť.

9. Podľa ustanovenia § 419 C.s.p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

10. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Podľa § 432 ods. 1 C.s.p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (ust. § 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj ust. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ust. § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (ust. § 421 C.s.p. v spojení s ust. § 432 ods. 1, 2 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa ust. § 421 C.s.p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj ust. § 432 C.s.p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ust. § 421 C.s.p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (ust. § 440 C.s.p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky, a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

14. Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (ust. § 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ust. § 432 ods. 2 C.s.p.). Žalobkyňa prípustnosť dovolania opiera o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., avšak spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam § 432 až 435 C.s.p. dovolacie dôvody nevymedzila tak, ako to predpokladajú tieto ustanovenia.

15. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. by mal dovolateľ vysvetliť /a označením rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doložiť/, v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Samotná polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, nezodpovedá kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.

16. Dovolateľka tvrdíaca prípustnosť svojho dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. vytýka odvolaciemu súdu (ako i súdu prvej inštancie) nesprávnosť ich právneho záveru a zastáva názor, že rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 je neplatným právnym úkonom podľa ust. § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka. Súdny oboch inštancií podľa žalobkyne nesprávne právne posúdili a vyhodnotili predmetné rozhodnutie za platné, keď ustálili, že spoločník O. M. v rozhodnutí vystupovala ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu, napriek skutočnosti, že z obsahu zápisnice takáto skutočnosť podľa žalobkyne nevyplývala. Žalobkyňa poukazuje na ustanovenie § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka tvrdí, z obsahu samotného rozhodnutia jediného spoločníka vyplýva, že L. M. a O. M. ako nadobúdatelia spoločného obchodného podielu prijali napadnuté rozhodnutie spoločne, resp. z tohto rozhodnutia nie je podľa dovolateľky zrejmé, že O. M. v uvedenom právnom úkone vystupovala ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu. Na podporu svojej argumentácie dovolateľka citovala z rozhodnutia Vrchného súdu v Prahe zo dňa 7. novembra 1997, sp. zn. 11Cmo/245/1997.

17. Dovolací súd prioritne vo vzťahu k vyššie uvedenému považuje za potrebné akcentovať, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno chápať ako ďalšie odvolanie. Táto skutočnosť sa prejavuje jednak v reštriktívnejšie vymedzenej prípustnosti dovolania (viď ustanovenia § 420 a § 421 C.s.p.) v porovnaní s úpravou prípustnosti odvolania (§ 355 a nasl. C.s.p.), ako aj zvýšenými kvalitatívnymi požiadavkami na vymedzenie jednotlivých dovolacích dôvodov (k tomu viď § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C.s.p.). Práve osobitná právna úprava vymedzenia dovolacích dôvodov mala zamedziť tomu, aby dovolanie tvoril doslovne prevzatý text odvolania, prípadne iných podaní strany sporu zaslaných súdu (k tomu viď aj ustanovenie § 433 C.s.p.). Ak dovolanie predstavuje skopírovaný text skoršieho podania strany sporu, vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu ustanovení § 431 ods. 2 a (alebo) § 432 ods. 2 C.s.p., čo má za následok nemožnosť podrobenia takejto argumentácie meritórnemu dovolaciemu prieskumu a odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p. (viď sp. zn. 3Obdo/81/2019).

17.1. V rozhodovanej veci sa vyššie uvedená právna úprava - vzťahujúca sa na vymedzenie jednotlivých dovolacích dôvodov - v prevažnej miere minula svojmu účinku, keď právna zástupkyňa dovolateľky pri spísaní dovolania nepostupovala zákonom predpokladaným spôsobom, keď text ňou spísaného dovolania

tvoril predovšetkým doslovný text odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto časti tak nie je možné podrobiť „odvolacie“ námietky žalobkyne meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

17.2. Naviac, ohľadom námietky žalobkyne, ktorá poukazuje na ustanovenie § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka tvrdí, že súdy oboch inštancií nesprávne právne posúdili a vyhodnotili predmetné rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 za platné, napriek skutočnosti, že z obsahu zápisnice priamo nevyplývalo, že spoločník O. M. v predmetnom rozhodnutí vystupovala, ako spoločný zástupca spoločného obchodného podielu, túto dovolací súd nepovažoval za opodstatnenú, pretože táto námietka je obsahovo totožná s tým, čo žalobkyňa uvádzala už v prvoinštančnom, resp. v odvolacom konaní a s touto námietkou sa náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal už súd prvej inštancie, resp. odvolací súd. Konkrétne, súd prvej inštancie v bode 15. odôvodnenia svojho rozhodnutia jednoznačne uzavrel, že rozhodnutie jediného spoločníka zo dňa 23. októbra 2018 zrejme vyjadruje vôľu oboch vlastníkov spoločného obchodného podielu, keď k podpisu spoločného zástupcu - O. M. pripojil svoj podpis aj L. M.. Pripojenie podpisu ďalšieho vlastníka spoločného obchodného podielu k spoločnému zástupcovi, prostredníctvom ktorého vlastníci spoločného obchodného podielu vykonávajú svoje práva z tohto obchodného podielu, nemôže spôsobovať nesúlad takéhoto rozhodnutia jediného spoločníka so zákonom, ktorý žiadnym spôsobom nepredpisuje obsahové náležitosti rozhodnutia jediného spoločníka. Súd prvej inštancie záverom rovnako skonštatoval, že žalobkyňa nepreukázala súdu tvrdenia alebo skutočnosti preukazujúce také porušenia zákona, konkrétne § 114 ods. 3 ObZ, aby vyvolali ňou namietaný účinok. Odvolací súd sa s uvedeným záverom stotožnil, v podrobnostiach naň odkázal a na potvrdenie správnosti záveru doplnil, že v zmysle ust. § 114 ods. 3 Obchodného zákonníka spolumajitelia spoločného obchodného podielu vystupujú vo vzťahu k spoločnosti ako jeden majiteľ a práva viažuce sa k tomuto podielu vykonávajú prostredníctvom spoločného zástupcu, čo však neznamená, že sa osoby vlastniace spoločný obchodný podiel nemôžu zúčastňovať, napr. valného zhromaždenia, nakoľko je to ich právo vyplývajúce priamo z ustanovení Obchodného zákonníka.

18. Dovolací súd popri vyššie uvedenom taktiež prízvukuje, že už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016, skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolateľa, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil, a akým spôsobom ju posúdiť mal. Pri vymedzení tohto dovolacieho dôvodu nepostačuje citovanie jednotlivých zákonných ustanovení, prípadne súdnych rozhodnutí (často aj nesúvisiacich s predmetom sporu), ale je povinnosťou dovolateľa zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého (ne)správnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu dovolacím súdom (obdobne 3 Obdo/4/2021).

18.1. V neposlednom rade dovolací súd pripomína, že v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 24. januára 2018, sp. zn. 6Cdo/29/2017, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018, pod číslom 71., do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II, a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986. Z uvedeného je zjavné, že za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu sa nepovažujú rozhodnutia českého najvyššieho súdu a slovenského najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho, z ktorého dôvodu na dovolateľkou uvedené rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe zo dňa 7. novembra 1997, sp. zn. 11Cmo 245/1997 dovolací súd neprihliadol. Dovolací súd obiter dictum uvádza, že uvedené rozhodnutie naviac ani s predmetom sporu v tejto veci nesúvisí a nevyplývajú z neho žiadne závery aplikovateľné v súdnej veci.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobkyne podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je procesne daná, preto jej dovolanie podľa § 447 písm. f/ C.s.p., odmietol.

20. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok